ceris ĩmittat· ac ꝑ hoc ipa anima ad pᷓſentiã carceris
71 ĩ ꝟo dolore ⁊ meſticia ſe affligat· ¶ Ad illḋ qḋ obijcit̃ de dolore q̄ ē diuiſio partiũ. Dicẽdũ ꝙ illa nõ ē diuiſio generalis ſʒ ſolũmodo doloris q̄ ē aīe ex carne· ſʒ illa quã aſſignat auguſ· dolor ē diſſenſus ab his reb̄· ⁊c· vt eniʒ oñdit aug⁹· in ·xxi· de ci· dei· dolor poti⁹ venit ex impedimẽto opatõis anime q̄ʒ ex corꝑis ſectõne· ſicut patet in paraliticis in q̄bꝫ ē ꝑtiũ ſectio ſine afflictõne· qꝛ anima in illis nõ habet opatõem q̄ ibi impediatur· ⁊ qm̃ potẽtie aīe q̄ ſũt ei⁹ ꝑtes quodammõ pñt in ſuis opatõnibꝫ inq̄etari ⁊ impediri occaſione accepta· hinc ē ꝙ ſpirit⁹ dolere ꝑt et affligi. ¶ Ad illud qḋ vltimo obijcitur· ꝙ 72
puniens adimit· dõm ꝙ ſicut in ademptõne peccati ñ adimitur aliq̄d de ſubã vel potẽtia anime· ſʒ ſolũ de habilitate ad grãm ⁊ iuſticiam· ſic ꝑ ignẽ punitiuũ adimitur illa habilitas ſm̃ quam aīa ē habilis ad glorie ⁊ beatitudinis leticiam· nec ſemper noua adimitur· ſed ei⁹ adeptio ⁊ afflictionis continuatio ſicut ſupra dictum eſt de adeptione que fit in corpore· et hec dicta ſufficiant·

Diſt· xlv· De ſtatu et conditione bonarũ aīarum poſt mortem·

Preterea ſciendum ē ꝙ omnes anime vt ait auguſtinus· ⁊c· Supra egit magiſter de reparatione corꝑm· hic agit de ſtatu animarum p⁹ mortem· et diuiditur hec ꝑs in duas· In prima pte determinat de ſtatu et cõditione bonarũ animarum· In ſecunda de conditione et ſtatu malarũ· diſ· xlvi· Sed queritur hic de valde malis· ⁊c· Prima ꝑs habet duas· In ꝑma determinat de diuerſis aīarum receptaculis· In ſecunda parte de ſuffragijs que animabus pñt fieri· ibi Neq̄ʒ negandũ ē vt ait aug· defunctorꝫ aīas· ⁊c· Et illa ſecũda ꝑs habet duas· In ꝑma determinat de ſuffragijs q̄ viuẽtes iꝑtiũt̃ mortuis· In ſcd̃a determīat d ſuffragijs ſiue adiutorijs q̄ mortui impriunt̃ viuis· ibi· Sed forte queres nunq̄d ꝑces ſupplicantiũ ⁊c· Prima pars habet duas· In prima determinat veritatẽ· In ſecũda mouet dubitatões ibi· Solet moueri queſtio de duobꝫ vno diuite ⁊c· et ꝑma ꝑs habet duas· In ꝑma determīat q̄ ſũt illa q̄ pſũt defũctis· In ſecũda q̄ ſũt illa q̄ nõ pſũt ibi· De põpis ꝟo exeq̄arũ idẽ aug⁹· ⁊c· Similit̃ ſecũda ꝑs in q̄ mouet q̄ſtiones duas hʒ· ī ꝑma pte determinat hãc q̄õem· vtrũ ſuffragia proſint oībꝫ eq̄lit̃· ī ſcd̃a ꝟo inq̄rit de infirmo mediocrit̃ bono cui decedẽti ī fine mõi nõ pñt ſubuenire ſuffragia eccleſie q̄liter hẽat liberari. Sʒ iterũ q̄r de aliq̄ mediocrit̃ calido· ⁊c· Sũma igitur iſtius diſtinctõis ī trib̄ ꝯſiſtit· Primo ī aīarũ receptacul̃· Scd̃o ī ſuffragijs q̄ viui iꝑtiũt̃ mortuis· Tertio ꝟo ī ſuffragijs q̄ mortui iꝑtiũt̃ viuis· et ī his totũ claudit̃·

¶ Determinat de diuerſis aīarum receptaculis· a

DI XLV

Preterea ſciendũ eſt ꝙ oēs aīe (vt ait aug·) cũ d hoc ſeculo exierint diuerſas hñt receptões· bone habent gaudiuʒ· male vero tormenta· Sed cum facta fuerit reſurrectio· ⁊ bonorum gaudium amplius erit· ⁊ malorum tormenta grauiora quando cũ corpore torquebũtur ¶ Ex his oñdit̃ ꝙ [a] maius erit gaudiũ ſanctorꝫ in reſurrectõe ⁊ poſtq̄ʒ fuerit ante· ⁊ ꝙ diuerſa receptacula hẽbũt aīe ſctõꝝ· De q̄b⁹ ideʒ Aug· ait· Tempus qḋ inter hominis mortẽ et vltimã reſurrectionẽ interpoſitũ eſt [b] animas abditis receptaculis continet· ſicut vnaqueq̄ʒ digna eſt vel requie vel erumna· pro eo qḋ ſortita eſt in carne dum viueret·

¶ Determinat de ſuffragijs q̄ viuentes impartiuntur mortuis oſtẽdens que ſunt illa que proſunt defunctis· b

¶ Neq̄ʒ negandum eſt vt ait Auguſtinus· defunctorum animas pietate ſuorum viuentiuʒ releuari· cum pro illis ſacrificium mediatori offertur vel elemoſyne fiunt in eccleſia· Sed hec eis tm̃ pſunt· qui cũ viuerẽt hec ſibi vt poſtea poſſent prodeſſe meruerunt· Eſt enim quidã viuẽdi mod⁹ nec tã bon⁹ vt ñ req̄rat iſta poſt mortẽ nec tã malus vt ei non proſint iſta poſt mortem· Eſt vero talis in bono vt iſta nõ requirat· et eſt rurſus talis in malo vt nec his valeat cum hec vita tranſierit· adiuuari· Quocirca hic omne meritum comparatur quo poſſit poſt hanc vitam quiſpiam grauari vel releuari· Nemo autem ſperet quod hic neglexit cum obierit apud deum promereri· Non ergo iſta que pro defunctꝭ cõmendãdis frequentat eccl̃ia illi apoſtolice ſunt aduerſa ſententie qua dictũ eſt· Oẽs ſtabi-

Aug⁹· ſup Johanne·
Augu· de ꝟbis apli·
Auguſti· in enchi·
Quib⁹ ꝓſint orões elye· ſacri ⁊ ſicut ī br̃i·
Ro· xiiij·

1 a ¶ Maius erit gaudium ſãctorum in reſurrectione· Videtur male dicere· quia gaudium beatorum totuʒ conſiſtit in viſione dei· ſʒ viſio dei tota eſt anime non corporum· ergo ſi anime ſunt in ſtatu comprehenſionis et complete viſionis· ergo ipſarum gaudium nunquã augebitur· Reſpõdeo dicendum· ꝙ gaudium augeri eſt dupliciter· vel numeroſitate vel intenſione ſiue qualitatiue· Augmẽtum gaudij quãtum ad numeroſitatem non ponit augmentum in ꝑmio eſſentiali· quia illud ē in vno ſolo· ſed in premio accidentali quod cõſiſtit in gaudio de bono creato· et illud poteſt augeri· maxime quantum ad obiectum· vt de pluribus gaudeat tunc q̄ʒ prius· Si loquamur intenſiue ſic non augetur niſi per accidens· quia inclinatio anime ad corp⁹ q̄ ipaʒ ītardat ne intenſiue feratur in ſummum celum q̄ʒ ī illam aufertur· ⁊ ſic patet quomodo iſtud poteſt intelligi dupliciter· Aliqui tamen non habent pro inconuenienti ꝙ ſimplr̃ tunc augeatur gaudium· quia magis aperiet dei verbum ad illuminandum· et per conſequẽs ad delectanduʒ

b ¶ Animas abditis receptaculis ⁊c· Queritur pro quanto dicũtur abdita receptacula· ⁊ dicendum ꝙ receptacula illa dicuntur abdita receptacula non quod ſint alia receptacula animarum nunc et poſt iudicium· ſed quia eadem nunc ſunt nobis incognita· ſʒ poſt iudiciũ ⁊ reſurrectõʒ 2

mͦ ante tribunal xp̄i vt referat vnuſquiſq; ſm ea q̄ p corpꝰ geſſit ſcʒ bona vel mala. Quia et̄ hoc meritũ ſibi quiſq; cũ in corpe viueret ꝑparauit. vt poſſent ei iſta ꝓdeſſe. Nõ ei oibꝰ ꝓſunt. ⁊ q̄re. ñ niſi ꝓpter dr̄iam vite quã quiſq; geſſit i corpe. Cũ ḡ ſacrificia ſiue altaris ſiue q̄rũcũq; aliarum elemoſynaꝝ ꝓ baptizatis oibuſ offerũt̃. ꝓ valde bonis grãꝝ actiões ſunt. ꝓ nõ valde malis ſũt ꝓpiciatões. ſed ꝓ valde malis ⁊ ſi nl'la ſint adiumẽta mortuorum tñ q̄leſcũq; viuoꝝ ꝯſolatões ſ'. Quibꝰ vͦo ꝓſũt. vel ad h̄ ꝓſunt vt ſit plena r̄miſſio. vel certe vt
c tolerabilior ſit ipa damnatio.
ᶜOrõnibus ḡ ſcte eccie ⁊ ſacrificio ſalutari. ⁊ elemoſynis que ꝓ eoꝝ ſpiritibꝰ offerunt̃ nõ ē dubium mortuos adiuuari. vt cũ eis miſericordius agat̃ a dño q̄ʒ eorũ pctã meruerũt. H̄ ei a pr̄ibus traditũ tota obſeruat eccia. vt ꝓ eis qui in cõione corpis ⁊ ſanguinis dñi defuncti ſũt. cũ ad ipſũ ſacrificiũ loco ſuo commemorent̃ oret̃. ac ꝓ illis q̄ʒ id offerri cõmemoret̃. Nõ ē ḡ ambigẽdũ iſta ꝓdeſſe defunctis. ſ; talibꝰ q̄ ita vixerũt añ mortẽ. vt poſſint eis hec vtilia eſſe poſt mortẽ. nã q̄ ſine fide operante ꝑ dilectiõʒ eiuſq; ſacramẽtis de corpe exierũt. fruſtra illis a ſuis hmõi pietatis officia ipẽdũt̃. cuiꝰ dũ hic eſſent pignore caruerũt. nõ miſericordiã ſibi theſaurizantes ſ; irã. Nõ ergo mortuis noua merita cõparant̃ cũ pro eis aliq̄d boni operant̃ ſui. ſed eorũ p̄cedentibus conſequẽtia iſta reddunt̃. nã iſtã quiſq; finiẽs vitã. niſi qd̄ in ea meruerit ñ poterit habere poſt eã. Ecce q̄bꝰ ⁊ q̄lit̃ proſint illa q̄ ꝓ defũctis freq̄ntat eccleſia. Mediocriter malis ſuffragãt̃ ad pene mitigatiõʒ. mediocriter bonis ad plenã abſolutõeʒ. Qui nõ hñt tãte pfectõis merita vt nõ indigeant iuuari.
ᵈꝑ paupes quoꝝ ē regnũ celorũ
d q̄s ſibi fecerũt amicos d̄ mãmona iniq̄tatis. Quoꝝ tanta ē pfectio vt his adiutoriis nõ indigeant. q̄les ſũt apl'i ⁊ martyres. vt
e ei ait Aug. iniuria eſt ꝓ martyre orare in eccia cuiꝰ nos debemus orõibꝰ cõmendare. ꝓ aliis aũt defũctis oratur.

De officiis ſepulture.

Oñdit q̄ ſũt iſta ſuffragia q̄ nõ proſũt defunctis vtpote exequia pompe. c

De põpis & exeq̄aꝝ idẽ Augu. ita dicit. Põpa funeris. agmina exequiarũ. ſũptuoſa diligẽtia ſepulture. viuoꝝ ſũt q̄liacũq; ſolacia. nõ adiutoria mortuoꝝ. q: ſi aliq̄d ꝓdeſt ipio ſepultura p̄cioſa. oberit pio vilis vel nulla. Preclaras exeq̄as in conſpectu hoim purpurato illo diuiti exhibuit turba famulorũ. ſed multo clariores in cõſpectu domini vlceroſo illi pauperi miniſteriũ exhibuit angeloꝝ. q̄ eum extuleſt ñ i marmoreũ tumulũ ſ; i abrahe gremiũ. Sit tñ cura mortuos ſepeliẽdi. ⁊ ſepulchra ꝯſtruẽdi. q: hec i ſcripturis ſctis inter bõa opa d̄putata ſ'. nec ſolũ in corporibus patriarcharum:

ẽt nob̄ nota Si aũt q̄rat̃ rõ. dõ q̄ rõ hꝰ ē vt fides hẽat lo cũ q̄ ē dõ ñ vit̃. vñ meret̃ ⁊ i credẽdo ꝑadiſũ ⁊ credẽdo iferñũ. cũ iã nõ videamꝰ. Beati ei q̄ nõ viderũt ⁊ crediderũt. Nõ tñ ē aũt ad fidei meritũ. ſʒ etiã ad ꝓbãdũ humanuʒ affectũ. vñ noluit dñs q̄ mors noſtra ſilis eẽt morti beſtiaꝝ. vt ꝓbaret corda filioꝝ hominũ.
3 c Orõnibꝰ ḡ ſancte eccie ⁊c. Innuit magr̃ q̄ ſacrificatio ſalutari nõ eſt dubium mortuos adiuuari. Ur falſũ dicere. q: ſacrificiũ altaris ē ſacramẽtũ eccie. ſʒ ſacramenta eccie non proſunt niſi in ſtatu viatoris. ergo ⁊c. Itẽ q̄r iuxta h̄ cum alia ſacra nõ ꝓſint pꝰ mortem. vñ ē q̄ hoc ſacrũ altaris prodeſt. Rꝰ. dõm q̄ alit̃ ꝓdeſt ſacrm altaris viuis alit̃ mortuis. Uiuis ei ꝓdeſt ſub rõe ſacri ⁊ cibi. mortuis aute ꝓdeſt ſub rõe ſacrificiĩ. Inq̄ʒtũ ei ſacrm eſt cibat ⁊ dat gr̄iam ⁊ pfectiõeʒ manducãti. In quãtũ aũt ſacrificiũ deũ placat hoſtie ei placãt. et q̄m deus iratus eſt non affectiõe inflictõis. ideo deũ placando non ſedat ipſius affecti õem. ſed remitti facit pene acerbitatẽ.
Aug. i ſermõe de verbis apli.
4 Dõ q̄r quare alia ſacra ñ ꝓſunt dõm q̄ alioꝝ ſacramẽtoꝝ diſpẽſatio reſpicit actũ in pſona vel circa pſonaʒ. ſic pʒ in baptiſmo. ⁊ iõ ñ põt baptiſari niſi q̄ p̄ſto ē in aquã mergi. ſed ſacrificiũ ē actꝰ ꝓ pſona. ⁊ q̄m actꝰ in pſonaʒ req̄rit pſonã actu exñtẽ. ſed ꝓ pſona nõ. ſic xp̄s obtulit ſe pr̄i ꝓ illis q̄ fuerũt ⁊ q̄ futuri ſũt. ſic ſacrificium ꝓdeſt
5 his q̄ finierũt vitã. d Per paupes q̄r eſt regnũ celoꝝ ⁊c. Cõtra h̄ obı̄. q̄a q̄ diligit aliũ ⁊ orat pro pecunia dat ſpũale ꝓ tpali. ⁊ oĩs talis ē ſymoniacꝰ. ḡ ⁊c. Rꝰ. dõ q̄ mãmona hic appellat̃ poſſeſſio terrena. ⁊c hac facit bõ ſibi pauperes amicos dũ coꝝ ſubuẽit neceſſitatibꝰ. pauperes aũt chriſti orant vt grati ſuis bñficiis. ⁊ ita pʒ q̄ bñficiũ tpale nõ eſt ſicut finis motiuus. ſʒ ſicut aliq̄d inducẽs ⁊ q̄m hoc non p̄ncipalit̃ intendũt. iõ ꝓpt̃ hoc ñ orãt finaliter. ⁊ orõ nõ vendit̃ ſed impetrat̃ ꝑ accidẽs. ſ. ꝑ acquiſitõnem amoris.
e Iniuria ē ꝓ 6 martyre orare i eccleſia. Uidet̃ male dicere. q: orões ꝓ valde bonis ſũt grãrũ actiones. ſed q̄ agit grãm ꝓ ſanctis nõ facit eis iniuriam. ḡ ⁊c. Item quod licʒ nobis deſiderare licet ⁊ petere. Mat. v. ſʒ d̄ſiderare poſſumus honoreʒ ſanctorum. ergo orare debemus pro ipſorum honore. Rꝰ. dõm. q̄ Auguſti. hic orare ꝓ aliquo dicit orare pro alicuius ſalute quam iam habʒ ſi ergo conſtare debet nobis q̄ʒ martyres ſtatĩ beatificantur ſicut nullus debet de eorum gloria dubitare. ita nullus debet pro eis orare. Si enim orat' videtur preſumere q̄ ñ ſint in gloria. ⁊ ita q̄ non ſint martyres vere. ⁊ nõ tãtum preſumere ſed etiam exterius innuere. ac ꝑ hoc iniuriã martyri facere. Ex ergo obiicitur q̄ ſunt gratiarum actiones. dicendum q̄ iſtud eſt verum quando eccleſia de ſalute alicuius poteſt probabiliter dubitare. Ex obiicitur q̄ deſiderandus eſt honor ſanctoꝝ. Dicendum q̄ veruʒ eſt ſed cum hoc petimus. non ipſis ſanctis petimus. ſed petimus nobis. vt nobis innoteſcat eorum virtus perfecta. ⁊ detur affectio bona ad laudem diuinam ſiue ipſorum. Si quis tamen contendat hoc eſſe orare pro martyre. Dõm q̄ iſto mõ ñ intelligit Aug. ſʒ eo q̄ orare ꝓ aliq̄ eſt petere ſalutẽ eius vel acceleratõem ſalutis.

Aug. de verbis apli.
Aug. i ſermõe de verbis apli.
Luc. xvi.
Auguſti. in codeʒ.

7f ¶ Nec habe/
bat tante ꝑfecti
onis merita · q̃
his ſuffragijs ñ
egerẽt · Vıdet ꝙ
omnes ſint tales
quia ſup illud · ij
Cor · viij · vel il/
loꝝ abundantia
glo · Qui viuũt
in hoc ſeculo nõ
habent merita
ad vitam ſuffici
entia niſi iuuet̃
merito chriſti et
angeloꝝ · Sȝ ꝯ/
trũ videt̃ · quia
aut habet veraȝ
charitatẽ · aut ñ ·
Si nõ · ergo nul
lum habet meri
tũ · Si habet · er
go cum habeat
ſpũſctm̃ · et ita
pignus heredi/
tatis eterne ha/
bet ſufficientiaȝ
Rᵒ · dõm ꝙ tria
ſũt gñã hoĩm ha
bentiũ charita/
tẽ ꝑfectã ⁊ abſo/
lutõem ab omni
culpa ⁊ pena · ⁊
tales ſibi ſuffici
unt · ſed hi potꝰ
ſũt in celis q̃ȝ in
terris · taliũ eni
ꝯuerſatio in celꝭ
eſt · Quidã hñt
ꝑfectũ amorem ·
tñ ꝓpt̃ mala o/
pera p̃cedẽtia ſũt
obligati ad pe/
nã · ⁊ tales indi/
gẽt ſuffragijs nõ
ad ſalutis obtẽ/
tionẽ ſed accele/
ratõȝ · Quidam
hñt charitatem
imꝑfectã ita ꝙ
ꝓni ſũt ad caſuȝ
⁊ obligati ſũt mlꝭ
tȝ reatibꝫ pctõꝝ
⁊ tales viuũt in
h̃ ſeculo lȝ ñ oĩ/
no ſe cõformẽt
ſeculo · ⁊ indigẽt
ſuffragijs vt in
charitate ꝑma/
neant · ⁊ vt ex/
euntes de terra
tormenta ñ eos
detineant ·

De duobꝫ bonis quã aıterplura pꝰ morteȝ vȝ auxilia.

Rᵒ.

aliorũq̧ ſctõꝝ · ſȝ etiaȝ in ipiꝰ dñi
corpore q̃ iſta fecerũt laudati ſũt
Impleant igit̃ hoĩes erga ſuos
officia poſtremi muneris · ⁊ ſui
humani leniamẽta meroris · ve
rũ illa q̃ adiuuãt ſpũs defuncto
rũ · ſ · oblationes · orõnes · multo
obſeruantiꝰ ꝓcurent ·

¶ Determinat vtruȝ ſuffragia
ꝓſint oĩbus equaliter · d

¶ Solet moueri qõ de duobus
vno diuite altero paupere pariter
ſȝ mediocriter bonis · q̃ p̃dictis
ſuffragijs indigẽt ⁊ meruert̃ parit̃
pꝰ mortẽ iuuari · ꝓ altero vᵒ id ẽ
ꝓ diuite ſpeciales ⁊ cões fiũt o/
ratões · multeq̧ elemoſynaruȝ
largitões · ꝓ paupe vᵒ ñ fiũt ni/
ſi cões largitões ⁊ orões · Que
rit̃ ğ an tñ iuuet̃ paup paucio/
ribus ſubſidijs q̃ȝtũ diues amplio
ribꝰ · Si ñ pariter iuuat̃ · ñ ei red
dit̃ ſcḋm merita · Meruit ei parit̃
iuuari · qꝛ pariter boni extitert̃ ·
Si vᵒ tm̃ ſuffragij ꝯſeq̃t̃ q̃ȝtũ di
ues · q̃d ꝯtulerũt diuiti illa ſpãlit̃
ꝓ eo fctã · Sane dici põt ñ ei ma
gi valuiſſe gñalia ⁊ ſpãlia q̃ȝ pau
peri ſola gñalia ſuffragia · ⁊ tñ ꝓ
fuerũt diuiti ſpãlia · ñ q̃d ẽ ad ali
ud vel magis aliq̃d · ſȝ ad idẽ ad
qd gñalia · vt ex pluribꝰ ⁊ diuer/
ſis cauſis vnũ ꝑciperet̃ emolimẽ
tuȝ · Põt tñ dici aliter illa plura
ſubſidia cõtuliſſe diuiti celerio/
rẽ abſolutõeȝ non pleniorem ·

¶ Inq̃rit de infirmo mediocri
ter bono · cui decedẽti ĩ fine mũ
di non pñt ſubuenire ſuffragia
eccie · q̃liter habeat liberari · e
Sed itez querit̃ de aliq̃ medio/
criter bono q̃ talibꝰ indigẽs ſuf
fragijs in ipo ꝯſũmatiõis mũdi
articlo cũ reliq̃s migrabit · ſi ſal
uus fuerit · Pro eo ñ offert̃ vlte
teriꝰ ſacrificiũ vel orõ vel elemo
f ſynaᶠ nec habebat tãte ꝑfectõis
merita · q̃ his ſuffragijs ñ egerẽt
Nũq̃d ğ ſaluabit̃ · Eſtimo eũ q̃ſi
ꝑ ignẽ trãſeũtẽ ſaluari meritis ⁊
interceſſiõibꝰ celeſtis eccie · q̃ ꝓ
fidelibꝰ ſp intercedit voto ⁊ me
rito donec ĩpleat̃ xp̃s ·

¶ Determinat de ſuffragijs q̃
mortui impartiũt̃ viuis f

Sȝ forte q̃ris · nũq̃d p̃ces ſuppli/
cãtiũ ſcti audiũt · ⁊ vota poſtulã
tiũ in eoꝝ noticiã ꝑueniũt · Nõ
ẽ icredibile aĩas ſctõꝝ q̃ ĩ abſcõ
dito faiei dı veri lumis illuſtra
tõe letant̃ · in ipiꝰ cõtẽplatõe ea
q̃ foris agunt̃ intelligere · q̃ȝtuȝ
vel illis ad gaudium vel nob̃ ad
auxiliũ ꝑtinet · Sicut ei angelis
ita ⁊ ſctis q̃ dᵒ aſſiſtũt petitões
nr̃e inoteſcũt ĩ verbo dei qd cõ
tẽplant̃ · vñ ⁊ dicũt̃ ãgeli orões
⁊ vota nr̃a offerre deo · ñ qꝛ euȝ
doceãt · ſȝ qꝛ eius volũtateȝ ſuꝑ
eis cõſulũt · Unde aug · Angelꝭ
q̃ ſũt apd deũ inoteſcũt petitio/
nes nr̃e · ᵍvt qdãmõ eas offerãt g
deo · ⁊ de his ꝯſulãt · ⁊ qd deo iu/
bente ipledũ eẽ cognouerint · hȝ
nob̃ euidenter vl latẽt̃ reportẽt
Uñ ⁊ angelꝰ hoĩbꝰ ait · Cũ ora/
retis orõnẽ vr̃am obtuli deo · ad
oĩa q̃ dẽ ſciẽda ſufficit deo ſua ꝑ/
fectio · hȝ tñ nũcios · i · angelos ñ
q̃ ei q̃ neſcit ãnunciẽt (nõ ei ſũt
vlla q̃ neſciat)ʰ ſȝ bonũ eoꝝ ẽ de h
opibꝰ ſuis eiꝰ cõſulere vitatem ·
⁊ hẽ ẽ ꝙ ei dicũt̃ ñ nulla nũciare
ñ vt ipe ab eis diſcat · ſȝ vt ab eo ·
ipi ꝑ verbũ eiꝰ ſine corꝑali ſono
Nunciãt etiã qd voluerit ab eo
miſſi ad q̃s voluerit · totũ ab illo
ꝑ illud vbũ eiꝰ audiẽtes · i · in eiꝰ
veritate iueniẽtes · q̃d ſibi faciẽ
dũ · q̃d · q̃bus ⁊ q̃ñ nũciandũ ſit ·
Nã ⁊ nos orãtes eũ · ñ eũ doce/
mus · qꝛ nouit (vt ait verbũ eiꝰ)
pr̃ veſter q̃d vobis neceſſariuȝ
ſit priuſq̃ȝ petat' ab eo · Nec iſta
ex tpe cognouit · ſȝ futuro oĩa tẽ
poralia atq̧ ĩ eis etiã q̃d ⁊ q̃ñ ab
illo petituri fueramꝰ · ⁊ q̃s ⁊ de
q̃bꝰ rebꝰ vel exauditurꝰ vel nõ
exauditurꝰ eẽt ſine initio añ pre
ſciuit · ñ ğ dr̃ angelꝰ orões nr̃as
offerre deo · q̃ſi deꝰ tũc nouerit
q̃d velimꝰ ⁊ q̃ indigeamꝰ · q̃ oĩa
añq̃ȝ fiãt ſicut ⁊ poſtq̃ȝ facta ſunt
nouit · ſȝ qꝛ neceſſe habet rõnalꝭ
creatura · tꝑales cãs ad et̃nã ve
ritatẽ referre · ſiue petẽdo q̃d er
ga ſe fiet · ſiue conſulendo quid
faciat ·

g ¶ Ut qdãmõ g
eas offerãt deo ·
Querit̃ ğ quem
modũ angeli of
ferũt deo petiti
ones nr̃as · vtꝝ
ſcȝ ꝓpt̃ ſe · an ꝓ/
pter nos · Rᵒ · di
cendũ · ꝙ ſicut vi
demus in cãis
terrenis ꝙ q̃ ne/
ſcit loqui coram
p̃ſore ꝯducit ad
uocatũ vt loqua
tur et alleget ꝓ
ipo · ſic ĩ ſpũali/
bus itelligẽdũ ẽ
ꝙ cũ nos nec ꝑ/
orare · imo nec
balbutire ſciãꝰ
corã deo ꝙ ãge
lus tãq̃ȝ aduoca
tus ⁊ allegator
magnꝰ in illa ſu
perna curia aſſu
mat verbũ vt o/
ratiõeȝ nr̃am ꝓ
ponat · Si autẽ
q̃rit̃ ğ quẽ modũ
habeat eẽ · Dico
ꝙ loquĩ nr̃m et
h orõ nr̃a eſt deſi/
deriũ alicuiꝰ rei
vel petitio for/
mata ſcḋm deſide/
riũ · ⁊ q̃ñ deſide/
riũ nr̃m et mera
⁊ vera ⁊ ardenti
dilectiõe ẽ · tunc
fortiꝰ clamamꝰ
in auribꝫ dei et
tunc optime ꝑ/
oramus · ⁊ quo/
niam affectiões
nr̃e ſunt tepide ·
⁊ affectões ãge/
loꝝ feruentiſſi/
me ⁊ magis ele/
uare ad ipm̃ de/
ſiderãdo ꝓ nob̃
qd nos deſide/
ramus · cum ac/
cedant ad deum
familiarius ⁊ ꝓ
ximius dicunt̃
ſibi offerre · ⁊ qd
deus vidit nos
primo petere et
approbare per
os noſtrum · ſe/
cũdo magis ap
probat per os ⁊
deſideriũ ãgelo

Augᵒ · ĩ li · de orãdo deum.

Tho · xij ·

Aug · lib · xv · d tati

Aug · in li · d gra noui teſtamenti ·

rum. Et quoniā iſtud ē cognoſcere qḋ approbat. hinc ē ꝙ
petitiones nr̄e dicunt apud deū innoteſcere. nō ſoluꝫ ꝑ
nos verū etiā ꝑ angelos. Angeli eñ dicunt loq ꝑ affe/
ctiones volūtatis ⁊ ꝑ adminiculū rōnis. ſicut exponit
9 greg. ſup ꝑncipiū iob. b ¶ Sꝫ bonū coꝝ ē de opib' ſu
is eius cōſulere
veritatē. Videt
male dicere. q2
iſtud ↄſiliuꝫ dicit
inquiſitionē et ra
tiocinationē. ſed
angeli vt dicit dy
oniſi' hn̄t intel/
lectū deiformē. g
in eis non cadit
ↄſiliū. ¶ R°. di
cendū ꝙ ↄſulere
aliquē h̄ eſt du/
pliciter. Aut vt
ꝑ indagationē ⁊
inquiſitōis diſcuſ
ſionem ꝑueniat
ad cognitōeꝫ rei
dubie. Aut vt ꝑ
illuſtratiōꝫ eius
ſubito cogno/
ſcat quō debeat
facere. Primū ē
hūanū. ſcḋz vo nō ſolū hūanū ſꝫ etiā angelicū ee phibet
11 ¶ Si āt angeli a deo ⁊c. Vr̄ male dicere. Quia beatus 10
Greg. dic. qd eſt qḋ nō videāt q videt̄ oīa videt. R°. di/
cendum ꝙ multa addiſcunt angeli ſiue per ipm verbuꝫ
⁊ per alios angelos ſiue per experientiam. Q' autem
dicit grego. non
intelligit q2 om/
nia videant. ſed
quia vident iſtḋ
vnum quod eſt
melius videre ꝙ̄
omnia. Unde ſi
cut ille qui habꝫ
deū dicitur om/
nia habere. non
quia omniuꝫ ſit
poſſeſſor. ſed q2
habet illud vnū
cui non poſſunt
equiꝑari omnia
ideo per equi/
pollentiam vel
ſuperualentiam
dicitur habere
omnia. Sic qui
nouit deum. de
um dicitur om/
nia noſſe.

¶ Qḋ dictū eſt de angel' attri
buit ſctis aiabus. g

i ¶ Si aūt angeli a deo ꝑ verbum
eius diſcūt petitōes nr̄as. ⁊ qd
de his implēdū ſit ⁊ qd nō. cur
nō credam' ⁊ aīas ſanctoꝝ dei
faciē ↄtēplantiū. in ei' ṽitate in
telligere ꝑces hoim. ⁊ q implē=
deſint vel nō. Inde ē ꝙ de' dici
tur exaudire ꝑces q̄rundā non
ſolū qn̄ effectui mācipat. ſ etiā
quando innoteſcit curie ange=
loꝝ ⁊ ſctāꝝ aīaꝝ qd inde futuꝝ
ſit vel nō. ⁊ qd cognoſcūt i dei
voluntate eſſe. volunt ⁊ ipi. A=
deo eñ ſupne voluntati addi=
cti ſunt. vt nihil ꝑter eius volū
tatem queant velle. Interce=
dunt ergo ad deū ꝓ nobis ſan=
cti. ⁊ merito. dum illoꝝ merita
ſuffragant nobis. ⁊ affectu duꝫ
vota nr̄a cupiunt impleri. Qḋ
tn̄ nō faciunt niſi in voluntate
dei implenda didicerint. Ora=
mus g vt intercedāt ꝓ nobis.
id eſt vt merita coꝝ nobis ſuf=
fragent. ⁊ vt ipi velint bonum
noſtrū. quia eis volentib' deus
vult ⁊ ita fiet. Ex ꝑmiſſis ↄſtat
ꝙ cū qbuſdaꝫ miſericordi' agit
deus ꝙ̄ eoꝝ peccata meruerūt
ſcꝫ cum mediocriter malis. qui
ſuffragijs eccleſie iuuant.

AD intelligentiā hui' ꝑtis ſm tria q̄ determinat
mgr̄ in lr̄a ꝑncipalit̄ tria q̄runt. Primo q̄rit̄ de
receptaculis aiaꝝ exutaꝝ. Scḋo de ſuffragijs q̄
recipiūt a viuis. Tertio de ſuffragijs q̄ impendunt vi/
uis. Circa ꝑmū q̄runt tria. Primo q̄rit̄ de receptaculis
aiaꝝ an̄ aduentū xp̄i. Scḋo q̄rit̄ vtrū poſt aduentū xp̄i
habuerūt loca determiata. Tertio vtrū egrediant ad ex
teriora.

¶ Queſtio i a

¶ Circa quā ꝓcedit ſic. ⁊ ꝙ an̄ xp̄i aduentū deſcēderāt
ad infernū oñdit ꝑmo ꝑ vetus teſtamētū. Ita dixit pa
triarcha Jacob Gen̄. xlij. deducetis canos meos cū do
lore ad inferos. Et Gen̄. xxxvij. deſcēdā ad filiū meū lu/
gens i infernū. ergo ⁊c. Itē Job. xvij. In tenebris ſtra/
ui lectulū meū. infern' dom' mea ē. ⁊ ↄſtat ꝙ iuſt' erat. g
⁊c. Itē hoc ipm oñdit etiā ꝑ nouū teſta. q2 dicit in ſym/
bolo. deſcēdit ad inferna. ↄſtat ꝙ nō niſi ad ereptioneꝫ
iuſtoꝝ. iuſti g deſcēdebāt. Itē Act. ij. quē de' ſuſcitauit
ſolutis dolorib' inferni. g oēs alij detinebant in inferno
Itē debitū originalis peccati nōdū erat ſolutū. g nec hō
de ptāte dyaboli erept'. g ꝙ̄tūcunqꝫ eſſet iuſt'. poterat
ipm dyabol' trahere deorſum. Sꝫ ↄ infern' ē locus debi
tus malis ⁊ iniuſtis. ſꝫ an̄ aduentū xp̄i multi mortui ſūt
boni ⁊ iuſti. g illi nō deſcēdebāt in infernū. Itē vnaque/
qꝫ aīa hꝫ locari ſm exigentiā meritoꝝ. g cū viri ſcti ante
aduētū xp̄i multū diſtarēt ab impijs ꝙ̄tū ad meritū. er
go etiā ꝙ̄tū ad locū. Itē in inferno nulla ē redēptio. g ſi
iuſti deſcēderūt ad infernū. vr̄ ꝙ nūqꝫ fuerūt inde libera
ti. qḋ manifeſte falſum ē. Itē ſicut pꝫ Luc. xvj. chaos
magnū firmatū erat inter Lazaꝝ ⁊ diuitē. vt n̄ poſſent
mutuo ad ſe trāſire. g videt ꝙ in locis diſtantib' erant.
Itē Aug. xij. ſup Gen̄. ad lr̄am. videm' inferioꝝ men/
tionē nō eſſe factā in requie paupis. ſꝫ in ſupplicio diuitis.
Et iteꝝ idē. Nondū inueni ⁊ adhuc requiro. nec mihi oc/
currit inferos alicubi in bono poſuiſſe ſcptura. nō autē
niſi in bono accipiēdū ſinū Abrahe. g ſi ſancti patres i
ſinu Abrahe portant ſic dn̄s ipe d Lazaro teſtat. pꝫ ⁊c
¶ R°. dōm ꝙ infern' dicit locus penaꝝ. ⁊ locus q ē in/ 11
ferior. tū rōne ſtatus q vilis ē. tū rōne ſitus. Pōt g infer
nus denoīari a ſuo ſummo. ⁊ tūc dicit infern' loc' in q ē
maxima pena. ⁊ locus infim'. ⁊ iſte nō cōpetit niſi dā/
natis q puniunt pena ſenſus. ⁊ ſine ſpe interi' ꝑficiunt
Pōt iteꝝ appellari locus inferior in q quis punit pena 12
dāni. ⁊ iſte dicit lymb'. ⁊ in hūc deſcēdebāt an̄ xp̄i aduē/
tū ſancti patres. ⁊ deſcendūt nūc ꝑuuli n̄ baptiſati. Sꝫ
attendēdū ꝙ patres fuerūt in ꝑte ſuperiori. ⁊ ꝑuuli in ꝑte
inferiori. Et rō hui' ē. q2 iſti hn̄t carētiā viſionis ſine ex
pectatione. illi habebāt cū expectatōe. ⁊ iō q2 in ꝑte ſu/
periori erāt ⁊ viſionē dei expectabāt. nō tm̄ in lymbo ſꝫ
in ſinu Abrahe dicebant ee. ille g loc' dicebat inferior.
⁊ q2 inferior. ⁊ q2 aliq mō locus erat miſerie. Lymbus.
q2 erat pena carētie. Sꝫ ſinus Abrahe. q2 erat expecta/ 13
tio glorie. ⁊ ita infern' nō ſoluat niſi in malū q̄litercūqꝫ
accipiat. Sinus aūt Abrahe in bonū. q2 ē ibi requies aut
ꝑ ꝑuationē mali. aut ꝑ collationē ōis boni. ⁊ ſic ē locus
glorie. ⁊ ꝑ hanc diffinitōꝫ pꝫ rn̄ſio ad vtrāqꝫ ꝑtē. Rōes
eñ ad ꝑmā ꝑtē ꝓcedūt de inferno large dicto ⁊ ſm ſituꝫ
rōnes vo ad oppoſitū de inferno dicto ꝓprie ⁊ ſm penā
ſicut patet diſcurrēti ꝑ ſingulas.

¶ Queſtio ij b

¶ De receptaculis aiaꝝ poſt aduentū xp̄i. ⁊ q̄rit̄ vtruꝫ
habeāt receptacula vel loca determiata. Et ꝙ nō videt
de bonis. glo. ſuper illud pſ. xxxvj. adhuc puſillū ⁊ nō ē
⁊c. Adhuc puſillū eſt vſqꝫ ad fineꝫ vite cuiuſqꝫ qn̄ libe/
rantur ſancti. Poſt hanc tn̄ vitam nō ita erit vbi erunt
ſancti quibus dicet. Uenite benedicti. Item ꝙ mali nō
habeant receptacula videtur Aug. de ſpiritu ⁊ anima
Quedam anie puniunt in loco vbi deliquerunt. quedā
in abditis receptaculis. Item ꝙ neuter videt Aug. in
ench. Tempus quod inter hoīs mortē ⁊ vltimā reſurre

ctionē interpoſitū eſt aīas abditis receptaculis ꝯtinet
ſicut vnaqueq̄ꝫ digna ē requie vel erūna. Itē ratione vi
det. q̄ꝛ aīe a corꝑibꝰ exute ſunt ſpūales ⁊ oīno a corꝑe n̄
depēdēt. ḡ ⁊ locꝰ remuneratōis. ¶ Cōtra. ꝙ mali habe
ant videt. q̄ꝛ Luce. xvj. dixit dn̄s. mortuꝰ ē diues ⁊ ſe/
pultus ī inferno. Et poſt ſubdit. ne veniāt in locū tor/
mentoꝝ. ḡ ⁊c̄. Itē ꝙ boni videt. ij. ad Cor. v. Si terre/
na veſtra habitatio diſſoluat. domū habemus in celis.
Et Grego. qui xp̄m in celo eſſe nō dubitat in corꝑe. nec
Pauli aīam eē negat. Item rōne videt. quia loci ꝯgru
itas ꝯfert ad opatiōnē. ergo cum aīe beate ſint excellen
tiſſime virtutis ꝯtemplando deū ⁊ oīno īmutabiles. er
go locus ſupmus eis debet. ergo ab oppoſitis damnatis
infimus. Item excellentia retributionis conſiſtit in ſo/
cietate multa. quia nulla ſine ſocio iocūda eſt poſſeſſio
14 ergo anime poſt hanc vitā ſunt ſimul. ¶ R°. dōm ꝙ tri
plicem locum contingit intelligere. ſ. remuneratōis. q̄de
re expectationis. ⁊ purgatōis. Et rō huius eſt. q̄ꝛ anīa
exuta ex duplici cauſa poteſt impediri a remuneratiōe
beata. aut ꝓpter hoc ꝙ ianua eſt clauſa. aut ꝓpter hoc
ꝙ ipā nō eſt plene purgata. Statui retributōis reſpon
det locus ꝓprius ⁊ receptaculū determinatū in ſe ⁊ quo
ad nos. ſ. celum empireū quo ad bonos. ⁊ quo ad ma/
los locus infimus. Statui q̄etis ⁊ expectatōis reſpon
det locus determinatus in ſe. ſed nō quo ad nos. q̄ꝛ ne/
ſcitur per ſcripturas vbi ſit lymbus. Statui vero pur/
gationis reſpondet locus indeterminatꝰ ⁊ quo ad nos
⁊ quo ad ſe. q̄ꝛ nō oīnes in eodē loco purgant licet forte
in aliquo multi ſint. ⁊ q̄ꝫtum ad hūc locū loq̄tur Aug.
15 Qō vero obī̄ de glo. dōm ꝙ nō loquit de loco ſed de ſta/
tu q̄ꝫtum ad ſcdam ſtolam. Poteſt tn̄ aliter dici ⁊ meli
us. ꝙ anīe receptacula aut ſunt ſm̄ merita bona. ⁊ ſic ē
paradiſus ⁊ locus celeſtis. Aut ꝓpter peccata. ⁊ ſic di/
ſtinguitur triplex locus ſm̄ triplex peccati genꝰ. ſ. pur
gatoriꝰ. ⁊ h̄ debet veniali. Lymbꝰ. ⁊ h̄ originali. et infer
nus. et h̄ mortali. Et hn̄ p̄r eſſe ⁊ ſatꝭ ꝓbabile ē ꝙ ḡdatim
ſe habeāt iſta tria loca. ſi tn̄ circa eandē ꝑtem ſint. ſicut
colligi poteſt ex ſanctoꝝ dictis. ⁊ ex hijs que in p̄ceden/
18 tibꝰ dicta ſunt. Vn̄ poſſunt loca animeꝝ diſtingui ſic.
vt reducant ad bimembrē diuiſionē. Locus retributio
nis aut eſt glorie aut pene. Si glorie. ſic celum. Si pe-
ne. ſic infernus. Gloria vero diſtinguit. quia charitas
que vnīꝰ ſpeciei eſt meretur gloriam. Sed penalis locꝰ
eſt duplex. aut ſm̄ penā damni. ⁊ ſic lymbus. Aut ſm̄
penā ſenſus. ⁊ ſic infernus. Et vtrūq̄ꝫ mēbrum diuidit
q̄ꝛ qui pena damni puniunt aut ſimpliciter ⁊ eternali
ter. ⁊ hij ī inferiori illiꝰ ꝑtis q̄ dicit lymbꝰ. Aut ad tp̄s.
⁊ hij in ſuperiori que dicit ſinus Abrae. Similiter illi q̄
puniunt pena ſenſus. aut ſimpliciter. ⁊ ſic infernus ꝓ/
prie dictus. aut ad tp̄us ⁊ ſic locus purgatorius. Et ſic
patet quot aīe habent receptacula ⁊ que. ⁊ ſi alique au/
toritates contrarie videant. intelligende ſunt vel q̄ꝫtuꝫ
ad ſtatum. vel q̄ꝫtum ad aliquas anīas que purgantur
de quibus ſupra dictum ē. ꝙ diſpenſatiue in diuerſis
locis anime purgantur. licet ſm̄ legem cōmunem ſit ali
quis locus cōmunis.

¶ Queſtio iij c

¶ Vtrum anīe a ſuis receptaculis aliquādo exeāt. Q
nō videtur. p̄s. vt inhabitem in domo dn̄i. Item de ma
lis ſpecialiter. Iob. vij. qui deſcēdit ad inferos nō aſcē/
det. Itē aut locus aliquid fac aut nihil. Si nihil. ergo
nō videtur ratio quare magis ſint in loco determinato
Si aliquid. ergo ſi bonoꝝ gloria nō debꝫ minui nec ma
lorum pena. ergo nunq̄ꝫ poſſunt nec debent egredi. Itē
nos nō poſſumus locū noſtrū mutare q̄n mutemꝰ ⁊ ſta
tum. Vn̄ q̄n meremur nō ſumꝰ in ſtatu merendi. ḡ nec il
le. Sꝫ caꝝ ſtatꝰ eſt īmutabilis. ḡ ⁊ locus. Cōtra. ſancti
multos viſitant ⁊ multis appent. ſicut pꝫ in vitis ſctō
rum. ḡ ſi aliq̄ eſt apparitio. vr̄ ꝙ ſint vbi apparēt. ſꝫ non
ſimul in celo ⁊ in terra. ḡ recedunt a ſuis habitaculis.
Itē demones ſunt circa nos ⁊ nos exercent q̄ tn̄ ſunt di
gni maiori pena q̄ꝫ aīe. ḡ ſi illi. multo fortiꝰ ⁊ aīe p̄nt cir
ca nos eſſe. Itē ꝯſtat ꝙ reſurrectio erit ⁊ iudiciū oīm ſi/
mul. ḡ neceſſe ē ꝙ tam beata q̄ꝫ dānata veniāt ad corpa
⁊ ad locū cōem. Itē deus vbiq̄ꝫ ē ⁊ equaliter. ḡ aīa vbiq̄ꝫ
pōt equalit frui deo. ḡ ſi beatitudo eſt fruitio. pōt bea/
ta aīa ire quo vult. ergo pari rōne ⁊ damnata. Itē Gre
go. in dyalogo narrat de ſuſcitatōne aliquoꝝ quoꝝ ani
me erant in paradiſo ⁊ in inferno. ergo ⁊c̄. ¶ R°. dōm 17
ꝙ huiuſmodi receptacula aliquibꝰ dantur ſm̄ dei conſi
lium ⁊ cauſas ſuperiores. aliquibꝰ ſm̄ ſententiā ⁊ cau/
ſas inferiores. Hij ſecundi poſſunt mutatione diuine
ſententie ad p̄ces ſanctoꝝ de huiuſmodi locis reuocari.
⁊ ſicut mutant ſtatum. ita ⁊ locū. Primi vero q̄ ſm̄ cau
ſas īmutabiles huiuſmodi locꝭ deputati ſunt nō exibūt
finaliter. poſſibile ē tn̄ eos exire ad tp̄s. Sed exitus ad
tp̄s aut eſt ad recipiendū completā remunerationē. et
ſic boni ⁊ mali exibunt in die iudicij ¶ Aut ad ꝑficiēdaꝫ
aliquā opationē. ⁊ ſic exeunt beati. nunq̄ꝫ tamē damna
ti. Et ratio huius ē. quia beati poſſunt iuuare nos re/
uocando. docendo. cōfortando. liberando. ſed damna/
ti ſunt ligati ad oīne opus. Rurſus pena depēdet a lo/
co ⁊ gloria nō quia eſt a deo qui vbiq̄ꝫ eſt. Concedende
ergo ſunt rōnes ꝓbantes ꝙ boni aliq̄n loca receptōnis
ſue mutāt. ¶ Ad illud qđ obī̄ de malis ꝑ ſilē de demoni 18
bus. dōm ꝙ nō eſt ſilē. q̄ꝛ iſti hn̄t opatōꝫ aliquā ad nos
exercendos. ⁊ iō nō ſunt ligati nec penitꝰ dānati. q̄ꝛ ad/
huc ſunt in ſtatu demerēdi q̄ꝫtū ad vim adminiſtratiuā 19
¶ Ad illud qđ obī̄ ꝙ nō exeūt. verū ē finalit. illi q̄ ꝑ ſen/
tentiā diffinitiuā ſūt dānati. ¶ Ad illud qđ obī̄ q̄d fa
cit. dico ꝙ in bonis tn̄ ad ꝯgruētiā. i malis amplꝰ. q̄ꝛ 20
auget penā. ⁊ iō iſti n̄ exeūt vt illi. ¶ Ad aliud pꝫ. R°.
q̄ꝛ nō eſt nob̄ poſſibile in celū ire. ſꝫ in celo exn̄tibꝰ poſſi 21
bile ē ad terrā venire. q̄ꝛ aīa liberior q̄ꝛ exuta. ⁊ potentior
q̄ꝛ beata. mali vo nō p̄nt q̄ꝛ nō ſinunt.

Conſequenter q̄ꝫtum ad ſecundū articulum que
ritur de ſuffragijs que recipiunt anime defun/
ctorum a viuis. Et circa hoc querunt tria. Pri
mo queritur vtrum ſuffragia proſint defunctis q̄ ſunt
mediocriter boni. Secundo vtrum defunctis proſint
ſuffragia facta per malos. Tertio quārū proſint ſuffra
gia. ⁊ cū eo nō equaliter oībꝰ. q̄rit cui magis. aut ei qui
magis meruit. aut ei ꝓ quo ſpecialiter fiunt.

¶ Queſtio j d

¶ Circa quā ſic ꝓcedit ⁊ oñdit ꝙ nō proſint mediocri/
ter bonis. quia magis dignis debent eccleſie ſuffragia
proficere. ſed nō proſunt bonis qui ſunt in paradiſo. er
go ⁊c̄. Si tu dicas ꝙ non indigent. ideo non eſt ſimile.
¶ Contra. in vita iſta peccatores indigent. ⁊ tamē ne/
ceſſe eſt ꝙ ipſi faciant penitentiam nō alij pro ipſis. Itē
illi qui nō eſt in ſtatu merendi nec eē poteſt. nihil ꝓdeſt
alienū ſuffragiū. ſicut pater ſi aliquis ſit ſtultus irreuo
cabiliter. ſed tales ſunt mortui ergo ⁊c̄. Si dicas ꝙ pri
us meruerunt vt eis prodeſſent in ſtatu illo. ¶ Con/
tra. quodcūq̄ꝫ meruerunt neceſſe eſt eos meruiſſe. ⁊ qđ
neceſſe eſt eos meruiſſe neceſſe eſt remunerari. ergo ſi
nunq̄ꝫ ſiant ſuffragia remunerabuntur. ergo nihil eis
proſunt. Item pena purgatoria menſuratur ſm̄ quan/

titatē cremabilis·ergo cū ſuffragia nō minuāt de culpa
ergo nec de pena. Et nō minuāt de culpa. patet·qꝛ ſo/
lus deꝰ habet effectū in aīam·Si tu dicas ꝙ habēt effe/
ctū in aīam ꝑ modū meriti·⁊ ōs merito ſuffragiorū mi/
nuit· Cōtra·et ſi ōs deleat culpe maculā ꝑ ſe·tamen rea
tū ꝑ penā·ſed ɔſtat ꝙ in eis q̄ꝫtum ad reatū oportet de/
leri culpā·ergo ꝑ penā purgatoriā·ſꝫ hoc nihilominꝰ
faceret ſine ſuffragijs·ergo ⁊c· ¶ Itē hoc oſtēditur ꝑ de
ductiōem ad impoſſibile·qm̄ ſi delet ꝑtem·ergo poſſibi
le ē ꝙ totū·⁊ ita ille remanebit impunitꝰ·Sꝫ ɔ·auctori
tate ſacre ſcꝑture·ij·Mach·xij·ſancta ⁊ ſalubris ē cogi
tatio ꝓ defunctis exorare vt a peccatis ſoluātur· Item
Aug·de cura ꝓ mortuis agēda·bñficia ⁊ ſacrificia que
offerūtur ꝓ nō valde malis ſūt ꝓpiciatōes·ergo·⁊c·
Itē hoc oñditur auctoritate eccleſie ⁊ vſu q̄ orat ꝓ defū/
ctis·Si ergo eccleſia non decipitur·patet ꝙ ſuffragia
valēt· ¶ Itē rōne videt̄·qꝛ pena purgatoria ē determīa
bilis·ergo et diminuibilis·ſꝫ ſi ꝓ eo q̄ p̄t creſcere in gr̄a
ſiat orō·valet ad grām augmētādā·ergo pari rōne ſi ſi
at ꝓ eo cuiꝰ pena poſſet diminui valet ad penaꝫ dimi/
nuendā· ¶ Itē ſicut ſe habēt orōnes ſctōꝝ mortuoꝝ ad
viuos ſic viuoꝝ ad mortuos·ſed ſācti mortui īpetrant
22 nobis bona ⁊ nos adiuuāt·ergo ⁊ viui mortuos· ¶ Rꝰ
dōm·ꝙ quia ī oīm ope dñi ē miſcdia ⁊ veritas·duo ſūt
que faciūt ſuffragia eccleſie valere·ſcꝫ·dignitas ⁊ neceſ
ſitas· Iuſticia eni ɔſiderat dignitatē ⁊ digni ſūt qui in
charitate deceſſerunt·et ab alijs mēbris eccleſie adiuua
ri meruerūt·maxime ſi ipſi alios adiuuarūt· Miſericor
dia vero ɔſiderat neceſſitatē·⁊ hec quidē magna ē ī his
que ſūt in purgatorio·qꝛ grauiter puniūtur ⁊ ſe iuuare
23 nō pñt· Ex hoc patet reſpōſio ad pmuꝫ·qꝛ ſuffragia nō
ita valēt comꝑhenſoribus·ſ·qꝛ non indigent·⁊ non ita
24 viatoribus·qꝛ adhuc pñt ſe iuuare· ¶ Ad illud qd̄ obꝛ
ꝙ non ſūt ī ſtatu merendi·Dōm ꝙ q̄ꝫuis nō ſūt in ſtatu
merēdi·ſūt tamē in ſtatu ſoluendi·ſoluūt ei que debent
⁊ ideo ⁊ ſi nō adiuuari in merito poſſunt·tamē adiuua/
ri in ſolutōne poſſunt·ſtatus aūt ſoluendi nō ē ſꝑ cū ſta
tu meriti ſed illū preſuponit·ſcꝫ qꝛ ꝑus meruit ꝙ ī tali
25 ſtatu poſſet ſoluere ⁊ iuuari· ¶ Dō obꝛ ꝙ ſi meruit ne/
ceſſe eſt meruiſſe·dicēdū ꝙ verū eſt de merito abſoluto·
26 ſed illud fuit meritum conditionale· ¶ Ad illud quod
obijcit̄ ſm q̄ꝫtitatē cremabilis·⁊c·dōm ꝙ q̄ꝫtitas pene
non reſpicit maculam ſed reatum·⁊ obligatio ad penā
27 minuit̄ ſolutione pene facta ab ipō vel ab alio· Ad il
lud ꝙ ſolueretur tota ⁊c·dicēdū ꝙ verū eſt ſi tot eēnt ſuf
fragia·ſed ſuffragia nō auferūt a pena nec liberant niſi
dum ſūt·et in illo tempore homo punitur ⁊ alij ꝓ ipſo
ideo nō remanet impunitus·verūtamen ſi ſugabunda
rent·tunc poſſibile eſſet totum remitti· nec tamē pecca
tum remanet impunitum·qꝛ q̄ꝫuis non puniatur in ſe·
punitur tamē alio modo in alijs ſicut ſupra dictum fuit
de baptiſmo·tamē vix aut nunq̄ꝫ fit·

¶ Queſtio ij· e

Utrū ꝓſint ſuffragia facta ꝑ malos· Et ꝙ nō videt̄ Io/
hānis·ix·Scimꝰ qꝛ peccatores deus nō exaudit·ḡ ſi nō
ꝓdeſt orō quā deus nō exaudit·patet ⁊c· Quod ſi dicas
ꝙ vbū illud nō eſt verū·qꝛ a ceco nō ab euāgeliſta dictū
eſt· Cōtra·hoc nō ſoluit·qꝛ yſaie·j·cū multiplicaueritꝭ
orōes nō exaudiā·manꝰ eñ vre plene ſūt ſanguie·glo·
ſanguie·i·pctō·ḡ ſi oīs pctōr ⁊ malus ē talis·videt̄ ꝙ
ſuffragia facta ꝑ malos non ꝓſint· Item Greg· Cuꝫ is
q̄ diſplicet ad intercedēdū mittit̄·irati animꝰ ad deteri/
ora ꝓuocatur·ergo potius obſunt q̄ꝫ ꝓſunt· ¶ Itē rōe
videt̄ qꝛ nullum opus ē ſatiſfactoriū niſi quod fit ex ca
ritatis radice·ſed iſtud nō fit ſic quod fit a malo·ḡ nō
ſatiſfacit· ¶ Itē iſte peccator nō ē mēbꝛ eccleſie·ḡ nul/
lam habet connectionem cū illo q̄ mortuus ē·ergo opꝰ
eiꝰ oīno ē alienum ab ipō defuncto·ḡ nihil ei facit·
¶ Itē ſi malus faceret ꝓ ſe·nihil ſibi ꝓdeſſet·ergo pa/
ri ratione non ꝓdeſt alij ſi faceret ꝓ illo· qꝛ vnuſquiſq̄ꝫ
efficacius meret̄ ſibi q̄ꝫ alij· ¶ Cōtra ſacramēta eccleſie
eq̄ bona ſunt cum diſpēſant̄ ꝑ bonos et malos·ḡ miſſa
mali ſacerdotis ita ꝓdeſt vt boni· ¶ Itē qñ ſeruus exiñs
extra charitatē dat elemoſinā ad impeꝛiū dñi·meretur
dñs ac ſi ſeruus bñ daret·ita ſimiliter in ꝓpoſito cū il/
le ꝓ q̄ fit ſit ī caritate valet ei· Itē rōe vr̄·qꝛ dñs ſua lar
gitate putat opus factū ab alio ac ſi fiat ab eo ꝓ quo fit
ſꝫ ille ē in charitate·ḡ ⁊c· ¶ Itē qñ aliq̄s facit alicui ele
moſynā·et ſi dās ſit extra charitatē·tñ recipiēs p̄t mere
ri ī recipiēdo ſi recipit ex charitate·ſꝫ iſte mortuꝰ ſuffra/
gia viuoꝝ recipit ex charitate·ergo ⁊c· ¶ Rꝰ dicēdum 28
ꝙ quidā dicūt generaliter ꝙ ſuffragia eccleſie ꝓſint ſiue
a bonis fiant ſiue a malis·et rō huiꝰ ē·qꝛ tā boni q̄ꝫ ma
li faciūt ſm doctrinā eccleſie·et faciūt ꝓ eo q̄ eſt ī chari/
tate·et vbi deficit charitas faciētis·ſupplet charitas ec
cleſie dictātis·et mortui ſuſcipiētis·ſed nō credo breui 29
ter ꝙ orō pctōris aliq̄d mereat̄ apud deū·niſi ſolū diſpo
ſitiue·qꝛ diſponit ad meritū·opus eni formā recipit a
ꝑrimo agēte·ſicut aqua a vaſe ɔtinente nō a fonte·ſilr
corona valorē et pulchritudinē hꝫ a gēmis et ab auro et 30
nō a q̄ttuor elemētis·et iō diſtinguēdū ꝙ ſuffragia facta
aut ſūt opa ſacralia·vt celebratio miſſe·et tūc qꝛ opa dei
ſūt·ratōne contenti ꝓſunt ſiue fiāt a bonis ſiue a malis
Aut ſūt alia opera·et hoc dupliciter·aut eni fiūt pure
a malis·ſicut ſi aliq̄s malꝰ orat vt ſe affligat ꝓ aliquo·
et tunc non credo ꝙ valeant defunctis·aut fiunt a ma
lis ad imperiū alicuiꝰ boni·vt ipiꝰ defūcti vel amici eiꝰ
de re q̄ illiꝰ ē in elemoſyna vel ad ɔſortiū alterius·vt qñ
duo legūt pſalteriū·vnꝰ exiſtēs in charitate alter non·
et in alijs opibꝰ·vt qñ dat̄ elemoſyna iuſto vt oret pro
mortuo·et tunc valent rōne charitatis boni homī con/
iuncte·⁊ ſic ſoluuntur ratōnes ad vtrāq̄ꝫ ꝑtem· Conce
dendū eni ꝙ nō pñt ſm ꝙ fiūt a malis tm̄· Concedēduꝫ
nihilominꝰ ꝙ ꝓſunt ſi cōcomitatur charitas viri iuſti·
Sꝫ tamē vltima rō nō valet·qꝛ defūctoꝝ nō ē ſuffragia
recipe·ſed dei ē acceptare·et ex hoc eis ꝓdeēre·ſꝫ nō accep
tat niſi p̄ces bonoꝝ·et ſic manifeſta ſūt obiecta ad vtrā
q̄ꝫ ꝑtem.

¶ Queſtio iij· f

Quantū ꝓſint ſuffragia·et cum nō ꝓſint equaliter oī/
bus·queritur cui magis proſint·an ei qui magis meru
it·an ei ꝓ quo ſpecialiter fiūt·et ꝙ ei q̄ magis meruit vi
det̄ qꝛ ideo ꝓſūt·qꝛ meruit vel ꝓdeēnt·ḡ ſi magis meru
it magis ꝓſunt·qꝛ ip ꝑ ſe ꝑdicatis talis ɔñtia tenet· Itē
ꝑfectꝰ ſuffragioꝝ eſt ſm dei diſtributionē·ḡ ſi ipē nō eſt
acceptor ꝑſonarū·vr̄ ꝙ magis dꝫ diſtribuere ei q̄ magis
eſt dignꝰ· Itē hꝰ oñditur ꝑ impoſſibile·qꝛ q̄ meruit vt ꝓ
deſſent citius meruit liberari·ſꝫ ſi nō magis ꝓſunt·nō ci
tius liberatur·ergo qui meruit citius liberari·tardiꝰ li/
beratur·ſed hoc ē cōtra dei iuſticiam·ergo ⁊c· ¶ Itē ob
latio precij in cruce equaliter profuit ac ſi eſſet oblata
pro quolibet per ſe·et tantum prodeſt cuilibet q̄ꝫtū me/
ruit·ergo oblatio ſacrificij in altari pari ratione·cū ſit
illius oblationis memoriale·ergo magis ei qui magis
meruit· ¶ Contra·cum deus exaudit nos· quodāmō
conformat voluntatem ſuam nobis quia obedit deus
voci hominis·ergo ſi aliquis habens charitatem oret
ſpecialiter pro aliquo·videtur ꝙ deus ſpecialiter acci/
pit pro illo·ergo videtur ꝙ magis proſint illis ꝓ qui/

bus ſpecialiꝰ ⁊ crebriꝰ fuit. Itē ſi ī vita iſta aliq̄s diues
daret elemoſynā. magis ſibi ꝓdeſſet ꝙ̄ aliꝫ. g̃ ſi ad eiꝰ im
periū deꝑ poſt mortē. cū ꝓ tali habeat deꝰ ac ſi impēderet
magis g̃ ꝓdeſt ſibi ꝙ̄ aliꝫ. Itē deus acceptat opꝰ ſm̄ intē
tionē. ſꝫ intētio facientis ē ꝙ ſpecialius ⁊ magis ꝓſit il
li ꝓ quo facit. g̃ ⁊c. Itē ꝑ impoſſibile oñdit. q̄ ſi n̄ ꝓdeſt
magis. g̃ nō oporteret ſpecialiṫ rogare ꝓ aliq̄. g̃ mouet ſtul
31 te tota eccleſia q̄ ſpecialiter orat. ❡ Rꝰ. dōꝫ ꝙ aliquoꝝ
opinio fuit vt ꝓpoſitiui ꝙ ſuffragia eccleſie ſiue ſpecia/
liter ſiue generaliṫ facta magis ꝓſint ei q̄ magis meru/
it. Et ponūt exēplū. ſicut ſi candela accendit corā diui/
te. nō tm̄ ꝓbet ſibi lumē ſꝫ etiā aliꝫ. ⁊ eis q̄ meliꝰ vidēt
maius lumē ꝓbet. Exēplū etiā pꝫ in lectōe q̄ tātū valet
ſi legat oībus in cōmuni ꝙ̄tū ſi cuilibet ī ſpeciali. ⁊ plꝰ
valet aſſiſtēti q̄ meliꝰ intelligit. etiā ſi ꝓ alio legat q̄ mi/
nus intelligit. ⁊ ſi ꝓ ipo legat ſpecialiter. Si g̃ ita eſt in
lumine creato. magis in ſacro. ſi ita ē in lectiōe. quō nō
in orōne. abſq̄ dubio ita videt. Et ſi obijciat cōmunis
mos eccleſie. Rn̄dent ꝙ h̄ qd ſpecialiṫ eccleſia magꝭ fa
cit ꝓ aliq̄. nō facit ꝓpter h̄ ꝙ magis illi ꝓſit. ſꝫ q2 libētiꝰ
facit hō ꝓ eo quē diligit ſpecialiꝰ ⁊ magis animat ad fa
ciendū. vn̄ ſi iſtud eēt notū ſimplicibꝫ nō ita libēter face
rent ſuffragia. Sꝫ iſtud nō credo. q2 ſicꝰ dicit Augꝰ. de
cura ꝓ mortuis agenda. ꝙ ſepultura valet ī loco ſancto
ꝓpṫ orōnes ſanctoꝝ q̄ orāt ꝓ eo ad cuiꝰ tumulū memo/
rant. Ampliꝰ. ſuffragia ſunt ad ſoluendū penā ſiue rea
tum. ſꝫ plus ē ſatiſfacere ꝓ debito multoꝝ ꝙ̄ vniꝰ. ⁊ fa/
ciliꝰ ſatiſfit ꝓ debito vniꝰ. g̃ pluribꝫ indigent ſuffragiꝫ
duo ꝙ̄ vnꝰ ſolꝰ. ergo ſi diuidunt inter eos. vterq̄ habꝫ
minꝰ. ergo nō videt ꝙ eq̄liter ſe extendat ad oēs. Et iō
dōm ꝙ illud nō eſt ſile. q2 illumīatio totā ſpeciē rei viſe
defert ad oculū. ⁊ ſiliter lectio totā ſilitudinē vocis. ſed
nō ſic eſt in ſolutōe ſicut ē in aſpectu ⁊ ꝯſideratōe. Quā
uis eīm duo creditores eq̄liter poſſint ⁊ ſil videre vnuꝫ
aurū. nō tn̄ pt eq̄liter ſolui duobꝫ. Sic intelligendū eſt
in ꝓpoſito ꝙ ꝑ ſuffragia fiat. Vn̄ refert vtꝝ fiant ꝓ plu
ribꝫ an ꝓ vno. ⁊ iō diſtinguēdū eſt h̄. q2 ſuffragia eccl'ie
aut fiunt in cōmuni aut in ſpeciali. Si in cōmuni. pro
ſunt ei magis q̄ magis meruit vt ꝓdeſſent aliꝫ ꝯditōi/
bus paribꝫ. q2 nō tm̄ dignitas ſꝫ etiā neceſſitas ꝯſidera
tur. ⁊ ſic ꝓbant ꝓme rōnes. Si autē fiant in ſpeciali. ei
magis ꝓſunt ꝓ quo fiunt. ⁊ ſic ꝓbant rōnes ſequētes.
32 ❡ Ad illud tn̄ qd ꝓmo obijcit ꝙ magis ꝓſunt ei q̄ magꝭ
meruit. dōꝫ ꝙ verꝫ ē ꝙ̄tū eſt de ſe niſi aliud reformet pa
33 ctum. ⁊ h̄ eſt intentio faciēs. Et ſiliter ad ſequēs reſpō/
dendū ꝙ deus diſtribuit ſm̄ intentionē illiꝰ q̄ offert ſuf
34 fragiū. ❡ Ad illud qd obijcit ꝙ citius meruit. dōm ꝙ
verꝫ eſt ꝙ citius meruit. q2 maiores ⁊ plures habuit ad/
iutores. hinc ē ꝙ citius liberat rōne ꝯſiliꝫ alieni. Et ite/
rū. iſte meruit citius liberari nō ꝙ̄tū ad ea q̄ ſunt ꝓpria
ſꝫ ad ea q̄ ſunt cōia. de q̄bus magis ꝑcipit ceteris pari/
35 bus. ❡ Ad illud qd obꝛ de ſacrificio crucis ⁊ altaris.
dōm ꝙ ꝙ̄uis idē ſit. nō tn̄ vtrobiq̄ vniformiṫ opat. nā
in cruce effuſum ē ꝓciū in oīmoda plenitudine. ſꝫ in al/
taribꝫ effectū determīatū. cū q̄tidie aſſumat. Et ꝓpṫ h̄
ꝓma oblatio nō iterat ſꝫ ſecūda iterat. ⁊ iō nō valet illa
rō. quia ꝓcedit ac ſi eſſet eq̄lis effectꝰ. Et iterꝫ. illa ꝓ oī/
bus eſt oblata. hec aūt ſpecialiṫ pt fieri. Nec obſtat il/
lud Hiero. de ꝯſec. diſt. v. nō mediocriter. cū ꝓ centuꝫ
defunctoꝝ aīabꝫ ps. vel miſſa dicit. nihil minꝰ ꝙ̄ ſi pro
vno quolibet diceret accipitur. Dicenduꝫ enim ꝙ Hie
ronymus ſicut patet ex adiunctis loquitur quātum ad
meritum facientis non quantum ad vtilitatem eiꝰ pro
quo ſit.

Conſequenter q̄rtū ad terciū articulū querit de
ſuffragiꝫ q̄ impediūtur viuis a ſanctis ſiue de/
functis. Et circa hoc q̄runtur tria. Primo q̄ri
tur vtꝝ ſācti orēt ꝓ nobis. Secūdo. vtꝝ ſācti impetrēt
nobis ſuis orōnibꝫ. Tercio. vtrū ſit nobis vtile rogare
ſanctos.

❡ Queſtio. j g.

Circa quā oñditur ꝙ ſācti orēt ꝓ nobis. q2 dicit de xp̄o
qui ē ſanctꝰ ſctōꝝ. Heb. vij. Semꝑ viuēs ad interpel/
landū ꝓ nobis. ſed ſācti ſūt eius imitatores. ergo ſicut
chriſtus orat ⁊ ſancti orāt. ❡ Itē hoc ipm̄ ꝓbatur ꝑ illō
qd dicitur Joh. xvj. Ego rogabo prēm ⁊ aliū ꝑaclitum
dabit vobis. ergo ſimul ſācti orāt. ❡ Itē eccleſia coīter
orat. ſctā maria ora ꝓ nobis. g̃ ⁊c. ergo ſi nō ſtulte petit
patet ⁊c. ❡ Itē rōne videt. q2 ſācti diligūt nos ex chari
tate. ergo optāt et deſiderāt ſalutē nr̄am. ſꝫ ꝯſtat ꝙ ſci/
unt illā nō poſſe eē niſi a deo. ergo optāt illā ꝑ deū. ergo
cū deſideriū alicuiꝰ rei a deo ſit oratio pꝫ ⁊c. ❡ Contra
ſancti volunt nobis ſalutē vel aliud bonū aut nō volūt
Si nō volunt. ergo non orant. Si volunt. ſꝫ ſicut dicit
Anſ. in ꝓlogo. ꝙ bti erūt omipotētes ſue voluntatis
ſicut et dōs ſue. g̃ cū nullus oret qd pt ꝑ ſe ſicut dicit aug.
de correctōe ⁊ grā. ſi ſācti ꝑnt ſalutē nr̄am nō orant. vel
ſi nō poſſūt omnipotētes nō ſunt. ❡ Itē. vt dicit Dam.
oratio ē aſcenſus intellectus in deū. ſꝫ beati ſūt ī termi/
no ſue contēplationis. ergo eoꝝ intellectus in deū non
aſcendit. ergo nō orāt. ❡ Itē beatus ē cui ad votum cū/
cta ſuccedūt. Vnde augꝰ. xiiij. de trini. dicit ꝙ beatꝰ ha/
bet quicq̄d vult. ergo nullus habēs quicq̄d vult aliq̄d
orat vel petit. ergo ſancti in patria non orant ꝓ nobis.
❡ Item chriſtus nō orat ꝓ nobis. q2 nō dicitur in leta/
nia. chriſte ora pro nobis. ergo ſi nō dicitur. videt ꝙ nō
oret ꝓ nobis. ac per hoc nec ſancti. ❡ Itē q̄r quare non
dirigit ad ſpūm ſctm̄ orō ſicꝰ ad prēꝫ. Rꝰ. dō. ꝙ ſicut dicꝫ 36
magr in lr̄a. Scti ꝓ nob orāt. Et huiꝰ rō ē duplex. vna
eſt q2 vident nr̄am neceſſitatem. q2 nos indigemꝰ ab ali
jꝫ releuari. Alia ꝓpṫ dei volūtatē. q2 vult vt vnū mem
brum aliud releuet. ⁊ ꝙ ꝓinuicē ſollicita ſint mēbra. vn
de cū ipſi ſint liberati debent alios adiuuare. ❡ Ad il/ 37
lud ergo qd obꝛ ꝙ poſſūt quicquid volūt. dicendum ꝙ
volūtas dupliciter comparatur ad actū. Aut ad actuꝫ ꝓ
priū. vt volo hoc facere. Aut ad actum alienū. vt volo
vt alius faciat hoc. ſ. deus vel homo. Vnde dico ꝙ au/
ctoritas anſ. eſt reſpectu actus ꝓpriꝫ. ſed orō vel petitō
ſalutis reſpectu actus diuini. vt. ſ. deus ſaluet. ❡ Ad 38
illud quod obijcitur ꝙ non aſcendit intellecus ī deum.
Dicendū ꝙ intellectus dicit in deū aſcendere triplicit
Aut ꝑ nouum aſpectū in deū. ſ. qñ homo reuocat cogi/
tationē ab aliꝫ ⁊ conuertit in deū. ⁊ ſic ē tm̄ ī viatoribꝫ
Alio mō ꝑ aſpectū alterius inferioris rei. vt cuꝫ q̄s co
gitat humanā miſeriā. ibi dicitur aſpectus nō q2 de no/
uo aſpiciat. ſed q2 aliud inferius ad illud reſpiciat. ⁊ ſic
eſt in beatis quando pro nobis rogant. quia tunc no
ſtram indigentiam conſiderant. Tercio modo ꝓpter
continuationē intuitus primi Vnde cum quis conſide
rat deum qui eſt ſuper ſe. ⁊ continue conſiderat. conti/
nue aſcendit. non quia ad aliud ⁊ ad aliud. ſed quia ſu
pra ſe fertur. ⁊ hoc modo cōtinue eſt in beatis. ⁊ ſic pa/
tet iſtud. quia ſi primo modo dicatur oratio. aſſenſus ē
tm̄ vie. ſecūdo modo ē vie et patrie. tercio modo tantū
patrie. ❡ Ad illud quod obijcitur ꝙ beatus habꝫ quic 39
q̄d vult. dō. ꝙ beatꝰ aliq̄ vult ſibi. aliq̄ vult aliꝫ Dico
g̃ ꝙ ad ſubam btītudīs ē vt habeat oīe quod vult ſibi.

ſed vt bẽat oĩe qđ vult alij nõ ẽ de ſuba btitudĩs ſed de
ↄſũmatõe et bñ eẽ. ⁊ h̃ nõ erit ꝗuſqȝ oẽs electi ſũt gl'ifica
ti. tũc eñi ꝗlibet habebit qđ vult ſibi ⁊ qđ vult cuilibet
alij. ⁊ tunc plena ẽ beatitudo. Itẽ bti orãt tm̃ pro alijs.
miſeriꝯ p ſe ⁊ p alijs. ſȝ ↄſũmato numero electoꝝ non ro
40 gabũt p ſe. nec p alijs. ¶ Ad illud qđ vltimo q̃r de xp̃o
dõm ꝙ ꝓpter erroꝛẽ arrij vitãdum dcm̃ ẽ ne videamur
41 xp̃m credere creaturã. ⁊ ne videamur eius ptãteȝ minu
ere q̃ pt oĩa. eiꝰ petimꝰ miſeratõem nõ orõem. Qđ vero
q̃r de ſpũ ſctõ. dõm ꝙ q2 ẽ donũ in q̊ oĩa dõa donãtur.
iõ petẽdꝰ ẽ ipe nõ poꝛrigẽda ẽ petitio. ¶ Qđ. ij. b
Utrũ ſcti impetrẽt nobis aliq̃ ſuis orõibꝰ. Et ꝙ nõ vi
def. q2 nullꝰ impetrat aliq̃d apd deũ niſi q̃ ẽ in ſtatu me
rẽdi. ſȝ ſcti nõ ſũt ĩ ſtatu merẽdi. g̃ ⁊c̃. Si dicas ꝙ ñ me
rito qđ tũc ſit ſȝ qđ p̃ceſſit. Cõtra. hoc non ſoluit. q2 ꝺm
h̃ etiã ſi nõ rogẽt nihilominꝰ obtinebimꝰ. ergo nihil no
bis facit orõ coꝝ. Preterea ipi ſufficiẽter remunerati ſt
de toto eo qđ meruerũt. g̃ nõ meruerũt aliq̃d aliđ. ergo
rõne meriti p̃cedẽtis nõ impetrãt. ¶ Itẽ ſcti ꝑ oĩa ↄfoꝛ
mãt volũtatẽ ſuã volũtati diuine. g̃ nõ orãt nec petunt
niſi qđ ds vult dare. ſȝ qđ ds vult dare dabit etiã ſi ſã
cti nõ petãt. g̃ ⁊c̃. ¶ Itẽ ſcti vidẽt vtꝝ orões nr̃e ſint ex
audiẽde. aut nõ exaudiẽde. Si ſũt exaudiẽde petũt. Si
nõ. nõ petũt. ſȝ ſi nõ peterẽt nihilominꝰ petitiões exau
diẽde exaudirẽtur. g̃ coꝝ orõ nihil facit. ¶ Cõtra. ſãcti
in via impetrãt alijs grãm ⁊ multa bõa. ſȝ plus poſſũt
apud deũ in p̃ria q̃ȝ in via. ergo magis impetrant. Itẽ.
ſãcti impetrãt ꝓviuis q2 ſũt amici dei. ſȝ magis ſũt ami
ci dei in p̃ria q̃ȝ ĩ via. g̃ efficaciꝰ impetrãt. Itẽ oſtẽditur
ꝑ impoſſibile. q2 ſi nõ impetrãt ⁊ orant ſicut ſupra mõ
ſtratũ ẽ. ergo fruſtra orãt ⁊ ſũt miſeri. q2 nõ impletᷣ coꝝ
42 volũtas. ¶ Itẽ ſãcti ita faciũt miracula pꝰ moꝛtẽ vt añ
ergo ita impetrãt pꝰ moꝛtẽ vt ante. ¶ Rꝰ. dõ. ꝙ ſctõꝝ
orões multa nobis bona impetrãt. ſicut dicit mgr̃ meri
to ⁊ affectu. Merito q̃dẽ p̃cedẽti q̃ deo facilime ſeruierẽt
⁊ tm̃ locũ ſuis meritis ſũt adepti. vt nõ ſolũ ſibi btitudi
nẽ ⁊ gloꝛiã meruerũt. ſȝ etiã alijs ſuffragari. Multa ei
ſupgrogauerũt affectu. q2 amici dei ſũt facti. ⁊ amicitia
eſt idẽ velle et nolle. ⁊ cũ aliquẽ amẽt ſcti cõpellũt vt ſic
dicã deũ diligere. vñ btã vgo multos pctõres deo recon
43 ciliare dr̃. ¶ Ad illud g̃ qđ obr̃ ꝙ nõ ſũt ĩ ſtatu merẽdi.
dõm ꝙ verũ eſt ſibi. Et p̃terea nõ reddiᷣ exauditio me
rito ꝙ tũc fit. ſȝ merito qđ p̃ceſſit. ¶ Qđ obr̃ ꝙ tũc ſine
44 orõe fieret. dõm. ꝙ meruerũt nõ ſimpliciter ꝙ iſte obti͂e
rẽt ſȝ ſub cõditõe. vicȝ ſi ipi intercederẽt. vel alij coꝝ ſb
ſidia impetrarẽt. ſicut aliqui ſãcti ĩ moꝛte petierũt ꝙ dñs
exaudiret inuocãtes coꝝ p̃ſocinĩu. Et ꝙ dicit ꝙ meritũ
coꝝ eſt plene remuneratũ. verũ ẽ de merito abſoluto. ſȝ
de merito ↄdicionato adhuc ſtat ↄditio ⁊ merendi ratõ
45 ¶ Ad illud qđ obr̃ ꝙ cõfoꝛmãt volũtatẽ ſuaȝ diuĩe per
omnia. dõm ꝙ ſicut dr̃ Aug. de p̃deſtinatõe ſctõꝝ ꝙ ora
re debemꝰ ꝓ p̃deſtinatis. q2 foꝛtaſſis p̃deſtinati ſuut vt
nr̃is orõibꝰ ↄfirmẽtur. ⁊ ſi ↄſtaret nobis h̃ totũ ꝙ eẽnt

Diſtinctio. xlvj. de ſtatu et conditione malarum animarũ poſt moꝛtẽ.

SEd q̃r h̃ de valde malis. ⁊c̃. Supra egit magr̃
de ſtatu ⁊ ↄditione aĩaꝝ bõaꝝ. in hac p̃te agit đ
ſtatu ⁊ ↄditõe aĩaꝝ dãnataꝝ. Uñ ĩ hac p̃te mgr̃
q̃rit vtꝝ aĩe dãnate recipiãt vnq̃ȝ mitigatõẽ ĩ pena per
benignitatẽ miſcõie. an ſolũmõ puniãtur ꝑ ſeueritateȝ
iuſticie. Et hec ꝑs diuidiᷣ ĩ duas. in p̃ma q̃rit ⁊ determi
nat. ĩ ſcõa oñdit q̃lr̃ miſcõia dei loge currit cũ iuſticia

p̃mũ ſaluati ad nr̃as p̃ces. deberemꝰ vtiq̃ȝ ꝓ eis rogare.
vt fructuoſe rogaremus. q2 ad p̃ces nr̃as ſaluãtur. ſic ĩ
telligẽdũ ẽ in ſãctis q̃ vidẽt ꝙ ds decreuit nos ſaluarᷣ ad
ipoꝝ p̃ces. iõ inſtãtiſſime rogãt ⁊ ĩpetrãt. ¶ Qđ. iij. i.
¶ Utrũ vtile ſit nobis rogare ſctõs. Et ꝙ nõ videf. q2
iſte q̃ ↄuertiᷣ ad rogãdũ ſctõs aut ẽ dignꝰ exaudiri aut
nõ. Si ẽ dignꝰ. etiã ſine ſctis exaudietᷣ. Si nõ eſt dignꝰ
etiã cũ ſãctis nõ exaudietᷣ. nec ſãcti rogabũt ꝓ ipo. ergo
⁊c̃. ¶ Itẽ orõ ẽ ſpẽs latrie. ſȝ latria ẽ cultus ſoli deo debi
tus. g̃ orõ dȝ fieri ſoli deo. ¶ Itẽ ſi dicas ꝙ ẽ ſpẽs non
tm̃ latrie. etiã dulie. ergo ſi magᷣ ẽ honoꝛare maioꝛes.
videtur ꝙ male facit q̃ inſtãtiꝰ rogat minoꝛes. ⁊ h̃ vide
tur ſtulticia. q2 maioꝛes ſãcti vt btã vgo potẽtioꝛes; ſũt
in ↄſpectu dei. Itẽ ds ẽ nobis miſericoꝛdioꝛ ⁊ p̃ſentioꝛ
q̃ȝ aliq̃s ſãctus. Sȝ ſtultꝰ eẽt q̃ poſſet adire regẽ ⁊ inue
nire benignioꝛẽ q̃ȝ p̃ncipẽ. q̃ relicto rege adiret p̃ncipeȝ
ergo ⁊c̃. Itẽ ſcti ſũt nobis abſentes. ſed ſtultꝰ ẽ q̃ abſẽti
loq̃tur. g̃ ſtultꝰ ẽ q̃ a ſãctis aliq̃d petit. Foꝛte dices ꝙ ip
ſi vidẽt ĩ deo. Cõtra ãgeli poꝛtãt petitões. ſȝ ſi relucerẽt
in vbo. fruſtra poꝛtarẽt. g̃ ⁊c̃. Cõtra. nos debemꝰ ſctõs
dei honoꝛare. ſȝ q̃ orat aliquẽ ipm̃ honoꝛat. ergo ⁊c̃.
Itẽ plus p̃nt ſcti in curia dei q̃ȝ aliq̃ p̃ncipes ĩ curia re
gis. ſȝ ſapiẽtis ẽ volẽtẽ impetrare ĩ curia regis dep̃cari
p̃ncipes. g̃ ⁊c̃. Itẽ h̃ facit cõiter eccia. ⁊ ↄſtat ꝙ nõ errat
g̃ ⁊c̃. Rꝰ dõm ꝙ deꝰ decreuit ⁊ voluit ꝙ ſctõs rogaremꝰ 46
triplici ex cauſa. ſ. ꝓpt̃ nr̃am inopiã. ſctõꝝ gl'iam. et dei
reuerẽtiã. Propter inopiã ĩ merẽdo. vt vbi nr̃a nõ ſup
petẽt merita. p̃ſocinẽtur aliena. Propter inopiã in cõ
templãdo. vt q̃ nõ poſſumꝰ ſummã lucẽ aſpicere in ſe.
aſpiciamus ĩ ſãctis. Propter inopiã ĩ amando. q2 mi
ſer hõ ſe magᷣ ſentit affici circa vnũ ſctm̃ q̃ȝ etiã circa de
um. ideo cõpaſſus nr̃e inopie voluit nos rogare ſctõs.
ac ꝑ h̃ patet p̃mũ. Quia ille q̃ añ erat indignus. rogãdo
ſctõs coꝝ p̃ſocinio efficiᷣ dignꝰ. Secũda cauſa ẽ ſctõꝝ
gloꝛia. q2 ds vult ſctõs ſuos gloꝛificare. vult ꝑ eos mi
racula facere in coꝛpibꝰ. ⁊ ſalutẽ in aĩabꝰ. vt ipos lau
demꝰ. ⁊ h̃ nõ tm̃ ꝑ ſup̃mos ſctõs ſȝ etiã infimos. vñ ſic
aliq̃s ſanatur coꝛpaliter inuocãdo linũ ⁊ nõ inuocãdo
petrꝝ. alius ecõuerſo. ſic ⁊ ſpũaliter. ⁊ ſic pȝ ſecũduȝ. q2
deus vult honoꝛẽ dulie oĩbꝰ ſanctis dari Tercia cã. q2
eſt dei reuerẽtia. vt peccatoꝛ q̃ deũ offendit quaſi nõ au
deat deũ in ꝓp̃a ꝑſona adire. ſȝ amicoꝝ p̃ſocinĩu implo
rare. ⁊ ſic patet terciũ obiectũ. q2 bonũ ẽ aliquãdo a deo
reſilire ꝓpter reuerentiã. ¶ Ad illud aũt qđ obijcitur.
ꝙ ſũt abſentes. dõ ꝺm mgr̃m ꝙ reuelãtur a verbo eate 47
nus quatenꝰ expedit ſaluti nr̃e. Et ꝙ dicitᷣ de angelis ꝙ
offerũt deo petitões nr̃as. hoc dr̃ q2 ipm ↄſulunt ſuper
petitionibus noſtris vt ſciant qualiter erga nos debe 48
ant miniſtrare. Si aũt queratᷣ q̃lr̃ ds inuocet btm̃ pe
trũ cũ ſit moꝛtuꝰ. dõm. ꝙ inuocatᷣ ſpũs petri. ⁊ q̃m ſpi
ritus hȝ eſſe gloꝛioſũ ⁊ ꝑfectũ. ideo ne videamur eiꝰ glo
riã diminuere ſynodochica locatõe qđ ẽ totiꝰ attribui
mus pti. ⁊ ſic patet illud.

dei. ibi. Sȝ quõ iuſticiã dei ⁊ pietatẽ ⁊c̃. Prĩa ꝑs hȝ du
as. in p̃ma iueſtigat ⁊ oppõit. in ſcõa detmĩat ⁊ ſoluit
ibi. Uñ nõ incõgrue dici pt̃ ⁊c̃. Silr̃ ſecũda ꝑs hȝ duas
in p̃ma cõpat miſcõiam ⁊ iuſticiã ab inuicẽ. in ſcõa vo
cõpat ad opatõeȝ ibi. Qr̃ ãt q̃dã opa ⁊c̃. Et illa ſcõa ꝑs
hȝ duas. ĩ p̃ma oñdit ꝙ q̃dã opa adoprãtᷣ miſcõie. q̃dã
iuſticie. q̃dã pietati. ĩ ſcõa vo detmĩat quõ illõ ĩtelligitᷣ
vniuerſe vie dñi miſcõia ⁊ vitas. ibi. Pꝰ hec ↄſiderari
opoꝛtet. et ſic duo determĩat hic p̃ncipaliter. ſcȝ vtruȝ
pene maloꝝ recipiãt mitigatione. Secũdo quõ miſeri
coꝛdia ⁊ vitas eandẽ reſpiciãt opatione.